

ΒΙΩΣΙΜΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΩΝ. ΑΡΧΕΣ, ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ, τ. 18. εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα - Κομοτηνή 2006, σ. 176.

Συγγραφέας: nomos.Ph.Admin

Η βιώσιμη διαχείριση υδάτων δεν ευδόκησε να ρυθμιστεί επαρκώς από τον εθνικό νομοθέτη. Ο ν. 1739/1987 παρέμεινε ένα νομοθετικό πλαίσιο χωρίς βάθος, αφού δεν εκδόθηκαν οι κανονιστικές διατάξεις που προέβλεπε για την εφαρμογή του. Η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσφέρει τη δυνατότητα, ανάλογα ζητήματα να ρυθμίζονται από τον κοινοτικό νομοθέτη.

Όπου συμβαίνει αυτό, όπως στην περίπτωση των υδάτων με τη θέσπιση της οδηγίας 2000/60 (ΕΚ), ο Έλληνας νομοθέτης καλείται να θεσπίσει τις αναγκαίες πράξεις για την προσαρμογή της νομοθεσίας μας στο κοινοτικό δίκαιο. Ό,τι δεν είναι σε θέση να ρυθμίσει ο εθνικός ρυθμίζει ο κοινοτικός νομοθέτης, καθορίζοντας το πλαίσιο που διέπει το συγκεκριμένο κάθε φορά ζήτημα.

Με την υιοθέτηση της οδηγίας 2000/60 (ΕΚ) και τη θέσπιση του ν. 3199/2003 θα περίμενε κανείς να αποκτήσουμε επιτέλους ένα πρόσφορο κανονιστικό πλαίσιο για τη βιώσιμη διαχείρισή τους. Μια προσεκτική μελέτη του νόμου αλλά και των λιγοστών μέτρων που έχουν ληφθεί για την εφαρμογή του μας δείχνει όμως ότι δεν έχει συντελεσθεί ουσιαστικά πρόοδος. Εξακολουθούμε να καταναλώνουμε αβασάνιστα τα υδατικά μας αποθέματα, αγνοώντας τους απτούς κινδύνους που ελλοχεύουν.